

[Burgdrsf.]

Derimod er jeg ikke sikker på, at det er så rigtigt, som man her siger det, at kirkefunktionærerne ikke er valgbare i den menighedsrådsreds, hvor de er ansat. Jeg synes, det virker lidt forkert. I tider, hvor man taler om at gøre meget for demokrati på arbejdspladsen, føler jeg, at dette er at gå lidt i den modsatte retning. Men det er nok noget af det, vi kommer til at drøfte lidt nøjere i udvalget.

At ministeren skal fastsætte valgdatoen, finder jeg ganske naturligt, da det må være rigtigt, at valget afholdes samtidig over hele landet.

Endelig har vi rådighedsbeløbene. Deres eksistens og størrelse har været til stadig debat i de kirkelige kredse i adskillige år, og hvis vi fastsætter dem, som det er foreslået i dette lovforslag, vil de nok også være til debat i årene fremover. Er de for store, eller er de for små, passer de, eller hvad gør de? Jeg mener faktisk ikke, der burde være loft over disse rådighedsbeløb. Hvis man forudsætter, at menighedsrådene er ansvarlige personer, så lad dem få det fulde ansvar med, hvad det indebærer, også på dette område.

Den foreslåede stigning fra 10.000 til 15.000 kr. for den højeste sats synes at være ganske pæn og rimelig. Men hvis kirkebladet skal indeholdes heri, er beløbet nok for lille, i hvert fald i de store bysogne. Jeg mener, at venstres sigte på dette område er bedre. Lad os hæve kirkebladene ud af dette rådighedsbeløb, så der bliver en fornuftig sum til rådighed til det kirkelige arbejde i sogne. Jeg vil gerne slå en streg under, at det trænges der til. Skal det endelig være, at vi skal fastsætte et rådighedsbeløb de forskellige steder i konkrete tal, vil jeg egentlig foreslå, at dette beløb bliver pristalsreguleret.

Som jeg tidligere har sagt, er der grundlag for en indgående drøftelse i udvalget, og den vil vi fra det konservative folkeparti meget gerne være med til. Vi vil også medvirke til, at der kommer et positivt resultat ud af det.

Kaj V. Andersen: For straks at tydeliggøre den helt bestemmende forskel mellem på den ene side venstres forslag til ændring af lov om menighedsråd, som skriftligt fremsat for det høje ting den 2. november,

og den højtærede kirkeministers lovforslag vil det være tilstrækkeligt i første omgang at foretage en kort sammenligning på de relativt få punkter, hvor lovforslagene beskæftiger sig med samme problemer, få punkter, ja, eftersom venstres lovforslag i første omgang gjaldt gennemførelse af den lokale medbestemmelses- og dispositionsret, som er oppe i tiden i øvrigt i dag på helt andre samfundsområder.

Menighedsrådenes status taget i betragtning mente vi ikke at kunne begynde på et område, hvor en styrkelse af myndigheden ville kunne springe mere i øjenene, mildt sagt. Nærdemokrati opfattes ofte som også økonomisk råderet, og den har menighedsrådene ikke i et omfang, man egentlig kan være bekendt, når man tænker på, at man ved menighedsrådsvalg ofte appellerer til valg af personer, som i deres øvrige offentlige eller private virke daglig er meddisponerende over meget betragtelige beløb. Hvad er det for beløb, vi taler om her? Jeg spørger kun. Derfor sigtede venstres lovforslag i første række på en mindre forhøjelse af rådighedsbeløbet, men vel at mærke til fri rådighed, således forstået, at kirkeministeriets cirkulære af 25. juni 1970 samtidig ophæves som det urimelige bånd på folkekirkens eneste folkevalgte organ, det alene kan betegnes som. Urimeligt og gammeldags.

Den mindre forhøjelse af rådighedsbeløbet, som venstre har foreslået i sammenligning med den højtærede kirkeministers tilsyneladende noget flottere tilbud, tænker vi os kompensere ved lokal optagelse på den kirkelige ligning af alle udgifter til kirkeblades trykning og uddeling. Det skulle ikke være nødvendigt at pege på, hvor nødvendig denne opgave er i dag, hvor der stadig sker nye sognesammenlægninger, ændringer af provstigrænser osv., der forstyrrer tilvante lokale forhold. Her tilbyder kirkeministeren ingenting, og derfor sagde jeg før: „tilsyneladende flottere tilbud“. Det er givet, at selv nogle af de større forhøjelser på forhånd vil være spist op af øgede trykkeudgifter til kirkebladene, så når de stadig skal afholdes inden for rådighedsbeløbets ramme og begrænsningerne i det ministerielle cirkulære stadig skal stå ved magt, har jeg meget svært ved at se, hvad ministeren egentlig tilbyder menighedsrådene her.

Dette virker efter min opfattelse så meget